

[Vagn Bro.]

bruges til dette Formaal. I hvert Fald maa det slaas fast, at det samfundsmæssigt er afgjort forsvarligt.

Det, jeg her har nævnt, med Hensyn til Skydevaaben og Ammunition, gælder ogsaa Motorkøretøjer. Jeg er ganske indforstaaet med — og det er vel alle i Politiet —, at vi, naar vi har en Beføjelse, saa vidt muligt ikke skal genere, naar vi benytter den. De Biler, der tages, skal selvfølgelig først og fremmest være egnede, men man bør ogsaa sørge for, at det kommer til at genere de paagældende private mindst muligt. Jeg kan slutte mig til den ærede sidste Talers Udtalelse om, at det vel ogsaa vil være et rimeligt Hensyn at tage, om man i nogen Maade lod de paagældende Ejere bestemme, om de afleverede Biler skulde være til Brug eller til Eje. Jeg har Indtryk af, at den ærede sidste Taler navnlig lagde Vægt paa, at der var nogle, som ønskede deres Motorkøretøjer tilbage. Jeg kunde ogsaa godt tænke mig, at der var nogle, som hellere vilde have dem solgt straks, for selv om Politiet er overmaade forsigtigt ved Benyttelsen af Transportmidlerne, kan der jo komme Situationer, hvor de maa bruges relativt haardt, hvor de maa ud i Pløjemarken, ud i Forfølgelse, og saa kunde det godt være nogle, der fremfor at faa deres Vogne tilbage i ramponeret Tilstand foretrak at faa dem solgt straks. Jeg synes, at man meget vel kan lade Befolkningen faa i hvert Fald en vis Medbestemmelsesret.

Med Hensyn til Erstatningen tror jeg, at Sagen med de Vurderingskommissioner, som skal afgøre den, er i Orden.

Det, jeg har bemærket om disse Forhold, gælder ogsaa Spørgsmaalet om Logigivning. Paa dette Omraade har vi i Virkeligheden været ude for Vanskeligheder. Jeg tænker her paa Kystbevogtningen. For mit eget Vedkommende kan jeg i hvert Fald udtale, at naar der kommer 20—30 unge Mennesker, er det ikke altid let i disse boligfattige Tider at faa dem indkvarteret, og naar det nu er ordnet paa den Maade, som maa anerkendes, at man ikke bliver ved de meget strenge Regler, der findes i Lov Nr. 91 af 29. Marts 1924, men slaar fast, at der skal ydes den gængse Pris, saa finder jeg, at der er taget tilbørligt Hensyn til Befolkningen.

Ogsaa jeg for mit Vedkommende ønsker en kort Udvalgsbehandling angaaende visse Spørgsmaal, der vedrører Brugen af Revolvere og Skydevaaben i det hele taget. Jeg tror, at Politiets Ledelse er klar over det Hensyn, jeg tænker paa. Det kan jo ikke

nægtes, at det ikke er nok, at vi faar Revolvere og Pistoler til nogle Hundrede unge Mennesker, som maaske for første Gang stilles over for at faa et saadant Vaaben i Haanden, og derfor lægger jeg overmaade megen Vægt paa, at vi samtidig faar truffet Sikkerhedsforanstaltninger i Henseende til, at de paagældende forstaaer at benytte dem. Det vil være gavnligt for de paagældende at faa en saadan Belæring. Der er et enkelt Spørgsmaal til, som jeg gaar ud fra vi meget hurtigt vil kunne faa tilvejebragt Oplysninger om ved en Udvalgsbehandling. Dermed anbefaler jeg Lovforslaget.

Steen: Sidste Gang den højtærede Justitsminister forelagde Rigsdagen et Forslag om yderligere Bemyndigelser ud over de mange, han har i Forvejen, drejede det sig om Ansættelse af det fornødne Vagtmandskab ved en Række af vore store Virksomheder, og den siden da forløbne Tid har jo paa sørgelig Maade vist, hvor nødvendig den Foranstaltning, der dengang blev iværksat, var. Ved den nu foreliggende Lejlighed er vi, som vi var det dengang, indstillede paa at yde den højtærede Minister hele den Støtte, han har Krav paa og Brug for til Løsning af den meget vanskelige og utaknemmelige Opgave, han har paataget sig; men det udelukker ikke, at det maa være med den største Betænkelighed, man ser paa den stadige Udvidelse baade af Politiets Styrke og af de Beføjelser, der tillægges det, som i Tiden foregaar, og det vil sikkert være rimeligt, om man roligt overvejer, om der med Hensyn til Løsningen af de foreliggende Opgaver i Virkeligheden er vundet noget ved, at denne Udvidelse foregaar endog stærkere, end det er muligt at skaffe virkelig kvalificeret Mandskab til, og stærkere, end det er muligt at give det paagældende Mandskab den Uddannelse og bibringe dem de Forudsætninger, som maatte være nødvendige for Genningens Udøvelse. De Narrestreger, som foregik her i København i Gaar, hvor Politiet stillede Automobil til Raadighed for Studenternes traditionelle Køretur her i Byen, hvilket ingen andre har Tilladelse til for Tiden, viser, at de Betragtninger, jeg her fremsætter, ikke er helt uden Bund i Virkeligheden.

Hvad angaar § 1 i det Forslag, vi her behandler, vil jeg skønne, at de Motorkøretøjer, der her tænkes paa, vil man kunne købe. To ærede Ordførere har nævnt, at ved Politiets Overtagelse af Vogne burde man stille Vognenes Ejere frit med Hensyn til, om de vil sælge, eller de vil udleje. Det synes jeg maatte være en Selvfølge, men jeg